

PEDERSBORG-BROMME
EN DEL AF FOLKEKIRKEN

3. søndag efter trinitatis

(I trinitatistiden lytter vi til Jesu undervisning)

Søndagshilsen fra Pedersborg og Bromme kirker

Glæde i himlen

Alle toldere og syndere holdt sig nær til Jesus for at høre ham, og farisæerne og de skriftkloge gav ondt af sig og sagde: »Den mand tager imod syndere og spiser sammen med dem.« Men han fortalte dem denne lignelse: »Hvis en af jer har hundrede får og mister ét af dem, lader han så ikke de nioghalvfems blive i ødemarken og går ud efter det, han har mistet, indtil han finder det? Og når han har fundet det, lægger han det glad på sine skuldre, og når han kommer hjem, kalder han sine venner og naboer sammen og siger til dem: Glæd jer med mig, for jeg har fundet det får, jeg havde mistet. Jeg siger jer: Sådan bliver der større glæde i himlen over én synder, der omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige, som ikke har brug for omvendelse.

Læsning fra Lukasevangeliet kapitel 15 vers 1-7

Gud er ikke så konsekvent, at det gør noget

Vorherre må have alle med. Han kan ikke bare glæde sig over, hvor mange, der hører til han rige. Han savner dem, der er udenfor. Gud er som hyrden, der mister et får. Selv om hyrden har 99 andre får, vil han straks gå ud for at lede efter det får, som er løbet væk. Og når han har fundet det, lægger han

det glad på sine skuldre. Hyrden bærer det trætte forkomne får tilbage til hjorten og fejrer fundet med sine venner.

Hvis vi af hele Jesu forkyndelse kun havde fået overleveret denne lignelse, ville vi alligevel kende til det grænseløse i Guds kærlighed. Vi ville vide, at Gud er en Gud, der bestandig fornyer de chancer, vi forspilder. Når vi bliver borte fra Gud, leder han selv efter os, fordi vi hører til i hans omsorg. Og når vi lader os finde, driver han os ikke tilbage til flokken med pisk og spark, men bærer os varsomt i sin store glæde.

Så let kunne det ifølge farisæere og skriftkloge ikke gå. Farisæerne hyldede konsekvens i religion, pædagogik og arbejdsliv. Hvis man ikke fulgte spillets regler, så måtte man selv om det. Vi kan måske oversætte deres tankemåde til at den, der ikke gider arbejde må klare sig selv. Eller det barn, som igen og igen gør sine forældre kede af det, må klare sig selv. Så er vi ikke så langt fra farisæerne. De tænkte bare mere i religiøse baner. For farisæerne kunne synderen ikke blive fundet igen. Guds kærlighed gjaldt alene de retfærdige, og disse måtte omhyggeligt undgå besmittelse fra de urene toldere og syndere. Først og fremmest var det totalt udelukket, at en tolder og en farisæer kunne spise sammen ved samme bord. For så anerkendte det retfærdige menneske jo tolderen. Nej, man skulle vise tolderen en kold skulder. Ligesom Gud sagde de.

Jesus sagde det modsatte. Han sagde det med sit liv og med små fortællinger som den om hyrden. Hvor farisæerne sagde: I skal ligesom Gud lade være med at have noget at gøre med de dårlige mennesker, sagde Jesus: I skal ligesom Gud tage jer af de dårlige mennesker. Når vi ikke kan sige os det selv, må Jesus sige det.

Man kan abonnere på Søndagshilsen fra Pedersborg og Bromme kirker ved at skrive "tilmeld" til LPO@km.dk